

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر فرهنگ سازمانی بر ارتقاء و بهره وری منابع انسانی

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مراد ویسی - دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

محمود شاهسواری - عضو هیات علمی، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

منابع و سرمایه انسانی آن محور اصلی هر سازمان محسوب می شود و موجودیت اجتماعی سازمان بهوجود و حضور افراد انسانی آن است که به اقتضای ماهیت اجتماعی خود و اهداف و کارکرد سازمان، با افراد و گروه های موجود در سازمان ارتباط برقرار می کنند که این ارتباط و تعامل انسانی خود مستلزم نظم و هماهنگی است. از سوی دیگر علاوه بر وجود نظم و هماهنگی در ارتباطات و تعاملات بین افراد و گروه ها در سازمانها، برقراری ارتباطی اثر بخش در همه جای سازمان نیز امری حیاتی است. به عبارتی آنها بایدخودشان را به نحوی منطقی با کدهای رفتاری تدوین شده توسط مدیریت سازمان تطبیق دهند. در غیراینصورت سازمان با تهدید و نابودی روبرو خواهد بود. بنابراین در یک سازمان ایجاد یک فضای سالم انضباطی از مهمترین ویژگی های مدیران آن سازمان است. از سوی دیگر یکی از شاخص های کلیدی ارتباطات اثر بخش و ویژگی مهمی که موجب توسعه روابط انسانی می گردد همدلی است. همدلی، نیرویی توانمند برای محقق ساختن اهداف و برنامه های سازمان و کارآمدترین دلیل برای پیشبرد رشد شخصی و روابط انسانی و ارتباط با دیگران است. در یک سازمان، با نیروی همدلی می توان بسیاری از گره های پیچیده راگشود و راههای دشوار کار و فعالیت و تحقق اهداف و برنامه ها را پیمود. بنابراین شایسته است که افراد ازپایین ترین رده سازمانی تا مدیریت در عالی ترین سطح سازمان با هم همدل بوده و سعی نمایند این ویژگی را در خود ایجاد و تقویت نمایند تا امکان موفقیت هر چه بیشتر در نیل به اهداف حاصل گردد. لذا در مقاله حاضر در پی آن هستیم تا ضمن بررسی نقش انضباط و همدلی در سازمان، راهکارهایی نیز برای ایجاد همدلی در سازمان ارائه دهیم.

کلمات کلیدی:

فرهنگ سازمانی، خود انضباطی، ارتباط اثر بخش، منابع انسانی، بهره وری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/977204>

